Ч. 154. Пятниця 12 липня (25 липня) 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годинї по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с

Вісти полїтичні.

(З буковиньского сойму. — До ситуациї. — Реформи в Туреччинї.)

На однім з послїдних засїдань буковиньского сойму поставив др. Стоцкий таке внесенє: Перший уступ §. 17 соймового порядку має змінити ся в тім змислї, що членів до соймових комісий не вибирає сойм, лише партийні ґрупи і клюби, котрі підчас виборів до комісий суть в соймі. Двох послів, що не належать до жадного клюбу або партийного звязку, має ся уважати за самостійну ґрупу. Щоби установити число мандатів до комісий, які припадають на поодинокі партийні ґрупи, має ся в тім параґрафі установити призначений ключ. То внесенє відіслано до адмінїстрацийної комісиї.

Sonn- und Montags-Zeitung пише о внутрішнїй ситуациї політичній. Обі угодові справи: ческо-нїмецка і австрийско-угорска, стояли в минувшім тиждни на дневнім порядку внутрішної політики. Полишать ся они на нім ще дальше, хоч навіть осторожні, до котрих і ми признаємо ся, радо признають, що на обох полях єсть зворот до лїпшого, чого не дасть ся заперечити. Насамперед потверджують нам із сторони найлїпше поінформованої, що межи австрийским правительством а провідниками нїмецких і ческих сторонництв ведуть ся безнастанні переговори, однако з того не виходить, аби могла бути бесїда о угодових конференциях. Розходить ся передовсїм о заключенє договору тимчасового, котрий отворив би дорогу до угоди з Угорщиною у віденьскім парламентї. Отже годі вірити, аби можна було перед вереснем полагодити цїлу язикову справу. Як довідуємо ся, іде лиш о уложенє уступок, за які Нїмцї були би готові згодити ся на заведенє ческого язика у внутрішнім урядованю в чисто ческих округах. Коли би удало ся найти яку принадну для Нїмців справу заміни за ческий язик у внутрішнім урядованю, то можна би мати надію мирового допущеня нарад над угорскою угодою. Як уложивсь би дальший хід тої дискусиї то инша річ. Навіть по полагодженю национальних перепон, не дало би се запоруки, що сторонництва не зроблять економічних уступок услівєм дїйстного полагодженя национальних законів.

Як доносять з Константинополя, мала Австро-Угорщина і Росия обернути ся знов до Туреччини з дуже енерґічним письмом в справі розрухів альбаньских і македоньских. В письмі жадає ся в дуже острий спосіб, аби сейчас переведено потрібні реформи і введено їх в житє в як найкоротшім часї. Коли би реформи вскорі не заведено, мусїли би держави імити ся енерґічних средств, а навіть примусили би Туреччину до того оружною силою. Видко з того, що держави грозять Туреччинї війною. Так само напирає на Туреччину Анґлія в порозуміню з Франциєю. Положінє дуже поважне. Що до Італії, то она старає ся навязати торговельні зносини з Альбанією, аби придбати місце збуту для своїх товарів. Перед кількома місяцями старала ся навіть Італія о утворенє двох своїх консулятів в Скоплю і Скадрі. Розширяючи свою торговлю в Альбаниї входить Італія в суперечність з Австриєю, котрої вивіз товарів іде головно до Альбаниї. На то письмо мала Туреччина зарядити великі приготовленя до управильненя відносин в чотирох вілаєтах: Косові, Монастирі, Янїнї і Солуни, т. є. в Альбанії і Македонії. Дотичный приказ султана о реформах появить ся сими днями. В дипльоматичних кругах надїють ся, що тепер чей буде заведений лад в тих краях.

---

19)

ФОМА ҐОРДЄЄВ.

(З російского — Максима Ґорького).

(Дальше.)

Старий був роз'ярений; в голосї его звучала досада, злоба, навіть сльози. Фома нїколи ще не видів его таким, і мимоволї мовчав, глядячи на него.

— Она зїпсує тебе! Ах, Господи.... Ах блудниця вавилоньска!...

Очи Маякина скоро мигали, губи дрожали, і грубими пиничними словами він почав говорити о Мединьскій, пристрастно, зі злобним скреготом.

Фома чув, що старий говорить правду. Він тяжко віддихав, а в роті учув сухість і гіркість.

— Добре, тату, буде.... — тихо і жалібно просив ся, відвернувши ся від Маякина.

— Ох, треба тобі чим скорше женити ся!— з тривогою крикнув Маякин.

— Христа ради, не говоріть.... — глухо сказав Фома.

Маякин глянув на похрестника і замовк. Лице Фоми якби витягнуло ся, поблїдло, а в его на пів отвертих губах і тужливім погляді було много тяжкого і гіркого здивованя.... На право і лїво від дороги лежало поле, покрите клочами зимової одежи. На чорних прогалинах увихали ся гайворони. Під саньми схлюпувала вода а брудний снїг вилїтав спід ніг коний.

— Ну і як дурний чоловік в своїй молодости! — легко скрикнув Маякин. Фома не поглянув на него. — Стоїть перед ним пень з дерева, а він видить морду зьвірячу.... сам себе так і страшить.... о-хо-хо!

— Говоріть прямими словами, — понуро сказав Фома.

— Що тут говорити? Річ ясна: дївки — сметана — баби — молоко; баби близько, дївки — далеко.... Іди до Соньки, коли инакше не можеш, і скажи їй отверто.... так і так.... Дурню! Коли она грішниця, то лекше тобі дістане ся.... Чого так дуєш ся? Чого їжиш ся?

— Ви не розумієте того.... — тихо сказав Фома.

— Чого не розумію? Я все розумію.

— Серця.... Серце єсть у чоловіка, — зітхнув молодець.

Маякин прижмурив очи і сказав:

— Він не має жадного розуму....

VI.

Охвачений тужливою і местною злобою, приїхав Фома до міста. В нїм кипіло пристрастне бажанє оскорбити Мединьску, наглумити ся над нею. Сильно стиснувши зуби і з руками глубоко в кишеню засуненими, він через кілька годин з ряду ходив по пустих комнатах свого дому, суворо хмурив брови і все випинав груди наперед. Серцю его, повному обиди, було тїсно в груди. Він тяжко і мірно тупав ногами по підлозї, і думав, якби ковав свій гнів.

— Підла.... ангелом нарядилась! — В памяти его, як жива, виринала Палаґея і він злорадно і з горечию шептав:

— І она упавша, а таки лучша.... Не удавала.... Відразу віддавала і душу і тїло.... А у сеї і серце таке саме, як і грудь еї: біле і тверде...

Часами надія несьміливим голосом говорила єму:

„Може те все видумано на ню"....

Але він пригадував собі пристрастну певність і силу слів хрестного вітця, і гадка та зникала. Він ще кріпше стискав зуби і ще більше випинав грудь наперед. Злї гадки впили ся єму в серце як занози, а серце нило від них острим болем....

Однак Маякин, кинувши болотом на Мединьску, тим самим зділав еї більше доступною для похрестника, і Фома сейчас то зрозумів. В ділових весняних клопотах перейшло кілька днів, а розбурхані чувства Фоми затихали. Смуток по стратї чоловіка притупив гнів на женщину, а гадка о доступности сеї женщини збільшила наклін до неї. І якби незамітно нараз він сейчас поняв і постановив, що єму як слїд піти прямо до Софії Павловни і просто сказати їй, чого він хоче від неї. От і все! Він навіть якусь радість відчував при тій постанові, і пішов до Мединьскої сьміло, думаючи по дорозї лиш о тім, як би то лучше і зручнїйше сказати їй те, чого хоче.

Прислуга Мединьскої була привикла до

Новинки.

Львів дня 24-го липня 1902.

— **В дівочім інститутї СС. Василиянок** у Львові було в мин. роцї шкільнім 47 інтерністок, а між ними 6 безплатно. зглядно на кошт львівского „Народного Дому". Всї вихованицї побирали науку в школах публичних. а іменно 23 ходили де женьскої учит. семинариї, 1 до женьского лїцея, а другі до шкіл видїлових, народних і школи вправ. 44 з них скінчили рік шкільний з добрим поступом. В інститутї самім удїлялась їм ще наука музики, женьских робіт, танцїв, рускої історії і літератури.

— **Руский театр в Гусятинї** заповідає ся ще отсї вистави: В четвер 24 липня „Перехитрили", комедия в 3 актах М. Кропивницкого; в суботу дня 26 липня „Бідне дівча", оперета в 5 актах Куна; в недїлю 27 липня „Підгіряне", оперета в 3 актах Гушалевича-Вербицкого; в вівторок 29 липня „Пташник з Тироля", оперета в 3 актах Целера; в четвер 31 липня „Загублений рай" драма в 5 актах Ґольдета-Тогобочного; в суботу, дня 2 серпня „Дзвони з Корневіль", оперета в 3 актах Плянкета: в недїлю, дня 3 серпня „Нещасне кохане", драма зі сьпівами в 5 дїях Манька; в вівторок 5 серпня „Трійка гільтаїв" фарса в 5 дїях І. Нестроя.

— **Четвернята.** Із Загребу доносять: В селї Батайніца, селянка Лепосавова Йованович привела дня 21 с. м. на сьвіт четверо дїтий, трох хлопцїв і одну дївчину. Мати і всї четверо дїтий здорові.

— **Запис зарібника.** У Відни, на передмістю Гернальс помер дня 6 с. м. бідний зарібник Юрий Мостлер. Коли сими днями судова комісия перешукала его помешкане, знайшла готівку, а з нею і завіщане написане ще 12 червня. В завіщаню каже Мостлер: Віденьскому товариству ратунковому записує 1000 К.

— **Горіючий ваґон в дорозї.** В поїздї ч. 714, котрий їхав з Тарноберега до Мільця, вибух огонь в однім ваґонї наладованім безрогами перед самим вїздом до стациї Ясляни. Огонь угашено, але згоріло або попекло ся разом около 15 штук безрог. Шкода виносить 500 до 600 К. Товар був призначений для промисловцїв в Бубнї в Чехії.

— **Страшна катастрофа** на рїцї Лабі коло Гамбурґа стала ся о годинї пів до першої в ночи з недїлї на понедїлок недалеко місцевости Нїнштайден. Пароход „Прімус" віз членів співацкого товариства около 190 осіб до Гамбурґа горі водою, а пароход гамбурґско американьскої лїнії „Ганза" плив долї водою, наїхав на „Прімуса" розтяв его майже на двоє і судно стало потапати. Серед глухої ночи зробив ся страшенний крик. Зараз і „Ганза" і другі пароходи наспіли на поміч, але настало нове нещастє: „Ганза" очевидно ушкоджений зачинав і сам потапати. Ледви що забрав кількох людий з „Прімуса", як вже мусїв відплисти від него і остаточно також потопув. Утонило ся около 50 людий. Доси видобуто 13 трупів.

— **Війна в полонинї.** З Гуцульщини пишуть до „Руслана". Кількох кутских ґаздів купило в спілцї перед трома роками полонину „Паленицю", що лежить на териториї громади Гринева над Білим Черемошем і виписало на нїй в куші свій товар. Сего року продав один з них свою пайку жидови Тілїнґерови з Кут, котрий не чекаючи і не жадаючи відділення своєї части, вигнав сего року з весною 60 штук худоби на полонину і приставив до них двох „бовгарів" (пастухів) і свого шафара-жидка. Якось в тиждень пізнїйше вигнали і иньші ґазди худобу на ту саму полонину, причім прийшло до суперечок між ними а жидівскими пастухами. Один з кутских Танасій Павлюк розігнав вкінци жидівских „бовгарів", забрав жидівску худобу між свою і не хотів нїчо дати їсти анї сим пастухам, анї шафарови. Задля сего розпочала ся бійка. в якій обі партиї зачали до себе стріляти з револьверів і стрільб (на ношене оружия мають пастухи на полонинї позволене задля оборони против медведів). Війна скінчила ся фатально, бо ранено кількох гуцулів, та аж сусїдам з недалеких колиб повело ся помирити обі сторони.

— **Хитре обманьство.** Якийсь елеґантно убраний мантїй приступив вчера на двірци до Михайла Безкоровайного, котрий приїхав з Богданівки пов. скалатского шукати служби, а довідавши ся від него за чим приїхав, обіцяв ся єму помагати. Безкоровайний видячи перед собою елеґантного „пана" не здогадував ся, що то мантїй і приняв охотно его услуги. По дорозї до міста сказав єму мантїй, що мусить вступити на головну почту, де має заплатити кільканайцять корон в почтовій касї. Безкоровайний пішов з мантїєм на почту і ждав там в присїнку, а мантїй пішов сходами на гору. За кілька мінут вернув назад і сказав Безкоровайному, що касиєр не мав єму видати з банкнота 100 зр. отже попросив Безкоровайного, щоби той позичив єму 14 К, а він зараз, скоро лиш розміняє банкнот, віддасть єму з подякою. Безкоровайний позичив, а мантїй вийшов другою брамою від ул. Сикстускої і щез без слїду.

— **В катастрофі на Лабі** коло Гамбурґа, як тепер показує ся, згинуло 104 людий. На пароходї „Прімус" плило всего разом 183 людий, а з тих 173 членів сьпівацкого товариства разом з родинами і якихсь десять чужих людий, котрих імени нїхто не знає.

— **Кадетскі школи.** З початком шкільного року 1902/3 будуть приняті до кадетских шкіл ученики, а то: на І рік кадетских шкіл для піхоти у Відни, Будапештї і Празї по 90, на І рік кадетских шкіл для піхоти в Карльштадт, Кеніґсфельд на Мораві, в Лобзові коло Кракова, Германштадтї, Триестї, Марбурзї, Лїбенав коло Градця, Пресбурзї, Інсбруцї, Темешварі, Каменици коло Петроварадину, Штрасї коло Марбурґа і у Львові, по 30 до 50, на І рік школи кадетскої для кінноти 50; до висших кляс тих шкіл будуть приняті ученики лише в міру опорожнених місць. Приняте на четвертий рік, а до кадетскої школи для артилериї і піонірів також на третий рік виключене. Подання о приняте треба внести до 15. серпня до команди найблизшої кадетскої школи для піхоти, зглядно до команди кадетскої школи для кінноти, артилериї і піонірів.

— **Про оногдашні тучі в Києві і Відни,** наспіли близші вісти. В Києві настала була в недїлю о 1 год. 15 мін. в полудне страшна туча, зробило ся темно як би серед ночи і зачало сипати градом а відтак настала злива, як би був хмаролом. В однїй хвили Троїцка площа виглядала як би одно велике озеро а на тротоарах на Хрещатику (найперша улиця в

відвідин его, і на питанє: „чи панї дома?" дївчина відповіла:

— Прошу до гостинної! Панї самі там...

Він налякав ся трохи.... але коли побачив в зеркалї свою статну фіґуру, красно обтягнену сурдутом, та поважне смагляве лице своє, обрамоване пушистою, чорною борідкою, з великими темними очима — підняв рамена і певним кроком пішов наперед через салю....

А на стрічу єму тихо плили звуки струн, якісь жалістні звуки; они як би сьміяли ся тихим, невеселим сьміхом і жалувались на щось так ніжно, так торгали за серце, неначе просили, щоб їх слухати, а не мали надії сего осягнути. Фома не любив слухати музики; она все викликувала в нїм смуток. Навіть коли „машина" (катаринка) в реставрациї починала грати що небудь сумного, він відчував в груди тугу і нераз просив застановити „машину" або виходив, чуючи, що не може спокійно слухати тої бесїди без слів, але повної слез і жалоб. І тепер він мимоволї задержав ся перед дверми гостинної.

Двері були завішені довгими нитками різноцьвітного бисера, нанизаного так, що творив причудний взір із цьвітів; нитки тихо колибались і здавало ся, що в воздусї літають блїді тіни цьвітів. Та прозрачна перегорода не скривала перед очима Фоми нутра гостинної комнати. Мединьска сидячи на кушетцї в своїм улюбленім кутї, грала на мандолинї. Великий японьский парасоль, прикріплений до стїни, отіняв пестротою своїх красок маленьку женщину в темній одежи; висока бронзова лямпа під червоним парасолем обливала єї сьвітлом вечірної зорї. Ніжні звуки тонких струн сумно дрожали в тїсній комнатї, повній мягкого і затишного сумерку. Тепер опустила женщина мандолину собі на колїна і перебираючи дальше пальцями по струнах, стала нерухомо дивити ся вперед себе. Фома зітхнув....

Тихий звук музики уносив ся вокруг Мединьскої, а лице єї все зміняло ся, як би звідкись падали на него тїни, падали і таяли від блеску єї очий.

Фома дивив ся на ню і видів, що на самоті сама з собою не була она такою красною як при людях; тепер лице єї було поважнійше і старше; в очах не було виразу дружности і лагідности, они дивили ся скучно і утомлено. І поза єї була також утомлена і здавалось, неначе она хоче піднятї ся а не може. Фома замітив, що чувство, з яким прийшов до неї, переміняє ся в серци его на инше. Він посунув ногою по підлозї і відкашельнув....

— Хто там? — трівожно здрогнувши, спитала женщина. І струни здрогнули, видавши тужний звук з себе.

— То я — сказав Фома, відкидаючи рукою нитки бисера.

— А! Як ви тихо.... Тїшу ся, що виджу вас.... Сідайте!... Чому ви так давно не були?

Подавши єму одну руку, она другою вказала на маленьке крісло коло себе, а очи єї усьміхали ся радістно.

— Їздив до заливу, пароходи свої оглянути — говорив Фома з пересадженою простотою присуваючи крісло близше до софки....

— Як там, в поли ще много снїгу?

— Кілько хочете.... Але вже добре тає.... По дорогах вода всюди....

Він глянув на ню і усьміхнув ся. Бути може, що Мединьска замітила невимушеність его і щось нового в его усьмішцї; она поправила одїж на собі і відсунула ся від него. А перед Фомою не скрив ся єї рух. Їх очи стрітили ся і Мединьска опустила голову.

— Тає! — задумчиво промовила она, оглядаючи перстень на своїм мізинци.

— Так... всюди потоки ... — любуючись своїми чобітьми, сказав Фома.

— То добре.... Весна буде....

— Вже незадовго прийде она....

— Прийде весна — повторила Мединьска тихо і як би вслухувалась в звук слів.

— Люди станут залюблювати ся — усьміхнувшись сказав Фома і нараз сильно затер руки.

— Маєте може намір? — сухо спитала Мединьска.

— Не потребую.... менї нїчого.... я давно готов.... залюбив ся вже на цїле жите ...

І Фома присунув ся до женщини, широко і заклопотано усьміхаючись.

Она миттю глянула на него і знов почала грати, глядячи на струни і задумчиво промовивши:

— Весна.... Як то добре, що ви тільки що зачинаєте жити.... Серце повне сили... і нема в нїм нїчого злого.

— Софіє Павловна! — легко скрикнув Фома.

Она дружним рухом задержала его.

— Пождіть, голубчику!... Сегодня можу сказати вам.... щось красного.... Знаєте, у чоловіка, що много жив, бувають хвилї, коли він заглянувши у своє серце, неожидано находить там щось, о чім давно забув.... Оно лїтами лежало глубоко десь на днї серця.... але не утратило запаху молодости і коли память доторкне ся его.... тогди на чоловіка повіє весною.... оживлюючою сьвіжостию поранного житя.... То єсть красне.... хоч дуже сумне....

Струни під єї пальцями дрожали і плакали а Фомі здавало ся, що звуки їх і тихий голос женщини дружно і ніжно ласкочуть его серце.... Але, непохитний ще в своїм рішеню, він вслухував ся в єї слова і нерозуміючи їх змісту, думав:

„Говори лише! Тепер вже не повірю нїяким твоїм словам...."

Та гадка подражняла его. Він жалував того, що не може слухати єї слів так уважно і довірчиво, як перед тим бувало слухав....

— Ви думаєте о тім, як треба жити? — спитала женщина.

— Иншим разом подумаєш.... а потім опять забудеш. Нїколи не маю часу! — ска-

Києві) стояла вода на півтора аршина високо. Вода позаливала богато пивниць і помешкань в сутеренах а хто звідтам не міг борзо втечи утопив ся. Так згинуло 15 людий. О 9 год. вечером настала була нова туча. Одна і друга наробили страшенної шкоди. На зелізницях київско-вороненьскій і київско-полтавскій треба було рух поїздів спинити, бо вода поперерывала шляхи. — Також і у Відни була туча з хмароломом. Кладовище на Шмельцу залила була вода а звідтам сплинула в долішні части міста з такою силою, що позаливала сутерени і пивниці. В однім домі утопила ся дитина. Перон на дворци західної зелізниці стояв під водою. В наслідок перерви руху трамваю електричного станули були вози трамваєві один за другим рядом так довгим, що треба було пішки іти вздовж не цілу чверть години. При одній улици завалила ся також часть дому.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** оповіщує: Зміна обсягу діланя стациї Могила. Стацию Могила на зелізници льокальній Чижина-Могила, уряджену доси тілько для товарів в цїловозових наборах, отворено дня 10 липня с. р. також для дрібних посилок. — Принимане посилок відбуває ся однак тілько в годинах передполудневих а то від 9 до 12-ої.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 24 липня. Цїсар по повороті з Ішлю виїде дня 31 серпня до Триєсту і возьме там участь в маневрах фльоти. Маневри сухопутної армії відбудуть ся в днях від 12 до 17 вересня. На ті маневри має прибути, як зачувати, німецкий наслїдник престола.

Льондон 24 липня. В палаті послів відповів мінїстер Чемберлен на інтерпеляцию що-до дра Лейдса, бурского посла в Брукселї, що єму не дозволено на поворот до полудневої Африки.

Париж 24 липня. Правительство видалило кн. Орлеаньску з границь Франциї за шкідні для держави аґітациї.

Петербург 24 липня. В Манджурскім містї Мукденї занедужало з першій половині липня на холеру 234 Росиян і 523 Хінців. З тих померло 81 Росиян і 363 Хінців. В цілій Манджуриї лютить ся холера в страшний спосіб.

Курс львівский.

Дня 23-ого липня 1902.	платять К. с.	жадають К. с.
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	540·—	555·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	380·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	564·—	572·—
Акциї гарбарні Ряшів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95·80	96·50
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	—·—
Банку гіпот. 4½%	100·—	—·—
4½% листи застав. Банку краєв.	101·20	101 90
4% листи застав. Банку краєв. .	97·—	97·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·30	97·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	96·30	97·—
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·—	99·70
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·30	103·—
„ „ „ „ 4½ %	100·70	—·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·80	97·50
Позичка краєв. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·20	97·90
„ „ м. Львова 4% по 200К.	94·—	94 70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	73·—	78·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста (Курс віденьский)	56·—	57·—
Угорск. черв. хреста (Курс віденьский)	28·50	29.50
Іт. черв. хрес. 25 фр. (Курс віденьский)	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К. (Курс віденьский)	75·—	80.—
Базилїка 10 К (Курс віденьский)	19·25	20.25
Joszif 4 К. (Курс віденьский)	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр. (Курс віденьский)	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·22	11·34
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок німецких	117·10	117·80
Доляр америк.	4·80	5·—

зав Фома і усьміхнув ся. — Що ту думати? Звістно.... Видиш, як жиють люди.... ну і треба їх наслїдувати....

— Ах не робіть того! Шкода вас.... Ви такий.... добрий!... Єсть в вас щось особлившого.... що? Не знаю! Але се відчуває ся. І менї здає ся, вам буде дуже трудно жити.... я переконана, що ви не пійдете звичайним путем людий вашого круга.... нї! Вам не може бути приємним житє, що посьвячене в цїлости наживі і погони за рублем..... торговли тій.... о, нї! Я знаю, вам захоче ся чого нишого.... Неправдаж?

Она говорила скоро, з трівогою в очах. Фома подумав, споглядаючи на ню:

„До чого она тим зміряє?“

І поволи відповів їй:

— Може й захоче ся ... може вже і хочу....

Присунувшись близше до него, она дивила ся в лице єго і переконуючо говорила:

— Слухайте! Не жийте як всі! Уладьте собі житє як небудь инакше.... Ви сильний, молодий, добрий, ви....

— А коли добрий я, то і добре повинно менї бути! — промовив Фома, чуючи, як ним опановує зворушенє і серце починає трівожно бити ся.

— Ах, так не єсть! На земли завсїгди добрим гірше, як злим.... — з сумом сказала Мединьска.

І знов з під пальців єї понеслись дрожачі тони мандолини. Фома чув, що коли він сейчас не зачне говорити то, що мав сказати, пізнїйше нїчого не буде міг їй сказати.

„Господи, благослови“! погадав собі в дусї і пониженим голосом та з напруженем в груди почав:

— Софіє Павловна! Буде вже!... Мушу говорити.... Я прийшов сказати вам ось що: буде! Треба поступати прямо.... отверто.... Привекали ви мене до себе з початку.... а тепер відгороджуєте ся від мене.... Я не розумію, що ви говорите.... у мене ум тупий.... але я відчуваю: сховати ся хочете.... я прецїнь виджу. Чи понимаєте, за чим я прийшов?...

Єго очи розгоріли ся а з кождим словом голос ставав горячійший і голоснїйший. Она кинула ся цїлим тїлом наперед і тревожно сказала:

— О, перестаньте....

— Нї, буду тепер говорити!

— Я знаю, що ви хочете сказати....

— Не все ви знаєте! — з погрозою сказав Фома, встаючи на ноги. — Але я все знаю про вас, все!

— Так? Тим лучше для мене.... — спокійно промовила Мединьска.

Она також підняла ся зі софки, як би хотіла вийти, але постоявши кілька хвиль, знов опустила ся на своє місце. Лице у неї було поважне, уста сильно стиснені, але очи спустила она, і Фома не міг видїти їх виразу. Він думав, що коли скаже їй: — я все знаю про вас! — она настрашить ся, їй буде встидно і заклопотана буде просити о прощенє за то, що бавила ся з ним. Тогди він сильно обійме єї і простить. Але так не стало ся; єї спокій єго самого впровадив в заклопотанє, — він дивив ся на ню, шукав слів, щоби продовжати свою бесїду, але не міг їх найти.

— Тим лучше.... — повторила она сухо і твердо. — Так ви довідали ся всего, так? І, природно, осудили мене.... як належало.... я понимаю.... я завинила перед вами.... Однак.... нї! я не можу оправдувати ся....

(Дальше буде).

Виданя
Руского педаґоґічного Товариства
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

***Молитвенник** народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка история педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене виданє 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV. опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дїтий 30 с. **Гордієнко:** Картагинцї і Римляни 20 с. ***Юлїй Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок з р. 1894** 4 К. **Др. Мандибур:** Олїмпія 40 с **Віра Лебедова:** Гостинець дїтям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Гулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзїньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний“ поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарнї Наукового Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарнї Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Виданя ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за послїплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

Інсерати

(„оповіщення приватні“) до „Ґазети Львівскої“, „Народної Часописи“ і всїх инших часописий принимає виключно лиш ново отворена „Аґенция дневників і оголошень“ в пасажу Гавсмана ч. 9. Аґенция ся принимає також пренумерату на всї дневники краєві і заграничні.

Дуже величавий
образ комнатний
представляючий
„ПРИЧАСТЄ“
мальований артистом Єзерским в природних красках.
Величина образа 55×65 цтм.
Ціна образа **6 корон** разом з почтовою пересилкою.
Набути можна у
Антона Хойнацкого
Львів, ул. Руска ч. 3.

Цїнник зелїзних знарядів торговлї Александра Копача в Струтинї вижнім почта Долина ad Стрий.

Коси із анґлїйскої твердої стали, подвійного гарту, знаменитї, з тонким полотном, дуже легкі, добре косять ґірску траву. Кто замовить 5 кільограмів кіс, получить даром одну косу і один камінь до остреня. Родимцї! Косїть моїми косами, то найлучше в сьвітї; косячи ними, заощадите і труд і здоровля. Не дайтесь одбуряти жидам і їх аґентам: 50 жидівских кос не стоїть одної анґлїйскої!

Довгота кос в центиметрах:
65 70 75 80 85 90 95 100
За одну штуку з каменем;
К. 2·10, 2·20, 2·30, 2·40, 2·60, 2·80, 3·00, 3·20
на пяти-кільеву посилку іде штук
16 15 14 13 13 13 12 12

Озубрені серпи із анґлїйскої стали, дуже добре жнуть збіже і легко перетинають, так, що не чути їх в руках. Кто замовить 20 штук, получить 2 даром. Цїна за один серп 60 гел. — **Анґлїйскі бритви** з тонким полотном із найлучшої стали. За 35 мінут можна обголити з 30 найтвердійших бород. Одна бритва по 3 і 4 корони Бельґійскі каменї до бритв по 1 кор. і по 3 кор. **Мотики** (сапи) до бараболь, кукурузи і всякої ярини, із найтвердійшої анґлїйскої стали, не загинають ся навіть в найтвердійшій земли, штука 1 К. **Брусики до остреня кос** по 50 гел. — Маю також на складі **кишеневі дуже добрі годинники Роскопфи**, такі, яких употребляють на жел. дорогах і продаю їх по 20 кор. а ґаранцию даю на 10 лїт. — Продаю також **Руский лен** „із Парнави“. Він виростає на 140 цм., удає ся на кождім ґрунтї по конюшинї, по коноплях і на житних стернях. Можна его мочити або стелити. Дає прядиво біле як бавовна. Лїтра насїня коштує 40 гел. Менше від пять кільогр. не висилає ся. На 5 кільо іде 9 лїтрів.

На всяке замовленє треба прислати 2 К задатку, бо инакше не вишле ся. Найлучше посылати гроші переказами і на них замовляти, щоби не тратити грошей на письма і карти. Адрес! **Александер Копач в Струтинї вижнїм, почта Долина коло Стрия в Галичинї.**

„FOTOGRAFISCHE MITTHEILUNGEN“ одинока богато ілюстрована часопись для аматорів фотоґрафії, виходить два рази на місяць. Передплата чвертьрічно (6 зошитів) 3 марки 75 феніґ. Передплату можна пересилати в австрийских листових марках. Адреса: Verlagsbuchhandlung Gust. Schmidt Berlin W. 35 Lützowstrasse 27.

Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9, — принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних. В тій аґенциї находить ся також головний склад і експедиция „Варшавского Тиждневника ілюстрованого“. До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш та аґенция.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.
Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . . . 4 зр.
Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . . . 4 зр.
Христос при кирници з Самаританкою *Караччі'ого* величини $37\frac{1}{2}$×63 цм. . 4 зр.
Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.
Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти **у М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

„NEKTAR“
Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. Доставцї Двора царско-росийского
Надворні доставцї кор. Вел. королів: Греции, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892. Grand prix в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,	Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.	Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
1/2	15·20	11·—	10·—	9 —	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
1/3	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
1/4	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
1/8	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускй).

З друкарні В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).